

Det er forår 1951, atomvinterens andet år. Danmarks sidste år som land. En gruppe mænd sendes af sted fra København til Aarhus med en officiel last. Før afgang myrdes en af deltagerne på grusom vis. Rejsen fører deltagerne ind i noget der ligner fortiden. I skæbnen og vejrets vold ender ekspeditionen på Skarvø i det tilfrosne Kattegat. Og på Skarvø indrodes ekspeditionsdeltagerne i intriger, før Ragnarok kommer til øen i deres fodspor.

Morderens Historie

af Paul Hartvigson

grafik af Kongen

en Danmarkshistorie i Ask Aggers
HOLOCAUST
verden

Spillestil:

Eventyret foregår i en tid, hvor man siger De, og er meget korrekte. Samtidig er civilisationens klædning flænset af vinterstormen. Du bør skildre det døende land i medfølelse for de mennesker, der stædigt ignorerer maredidtet og gør et heltemodigt håbløst forsøg på at leve normale liv.

En spilleperson bliver hurtigt myrdet og erstattes med en ny. Du skal sørge for at bruge dette til at befæste din myndighed over for spillerne. I det hele taget er spørgsmålet om magt og respekt vigtigt i eventyret.

Brug spilpersonernes gensidige mistro og gensidige afhængighed. Jeg er selv glad for at tage spillere til side for at opdyrke en passende følelse af usikkerhed. Pas på at ingen spiller stjæler din tid.

Drama-scener skal være hektiske og spillerne skal ikke føle sig sikre når blodet flyder. Se deres adfærd; brug det du ser; dem, der taber hovedet under pres, bliver lette ofre for fjenden. Byg op til et apokalyptisk undergangs-klimaks af gøtterdämmerungagtige dommedagsproportioner.

Det er en Kold tid

København er hyllet i mørke, og man bevæger sig gennem grafter gravet i meterhøj sne over Rådhuspladsen og Kirkeministeriet, der har overtaget Københavns Rådhus. Sortklædte ministerialbetjente holder vagt, og alle vægge er hvidkalkede nu. En gruppe mænd er til møde.

Et Møde i Ministeriet

Kontorchef Olsen er høj, skaldet og kadaveragtig, og underretter deltagerne om opgaven med en tør, tonløs stemme. Han modtager nogle af dem

enkeltvis og veksler fortrolige kommentarer med næsten alle i gruppen. Først skal der sendes forordninger til Jylland, med nye forordninger til brug af Sognefogederne. Dernæst skal Professor Vermund overbringe visse ... optegnelser til Bisbekontoret i Aarhus.

Departementschefen ser mod snefoget udenfor. Desværre er farvandene stadig tilfrosne her i April, men disse to sager kan ikke udsættes. De vil blive sendt af sted næste morgen med det ugentlige tog mod Kalundborg. Derfra kan de rekvirere transport over isen til Jylland.

En nat på Hotel Plaza

Tre ministerialbetjente med lygter følger deltagerne gennem rímtågen til Hotel Plaza ved Hovedbanegåden, hvor de venter et måltid af Sellerisuppe og Roegullasch med ægte kødtrevler, og måske en kort snak før de går til deres rum. Du kan give nogle af spillerne drømmesyner, der har noget med dem selv at gøre eller måske et forudblik til noget, der sker senere.

Midt om natten lyder et skrig i hotellets iskolde gange - og så lyden af knust glas. Døren til et værelse står åben, og de hurtigste kan få et blik ind i et raseret værelse, hvor blod er sprøjtet på væggene, og en krop er slængt midt på gulvet.

Den døde er professor Vermund. [se stift i øjnene på spilleren. Magten er din] Han er død af at få bryst og strube flået op. Men hans hænder og fødder var knust i forvejen. Der er spor af store nøgne fødder i blodet på gulvet, og de fører til vinduet. Det snør udenfor, og man kan kun følge sporene det stykke ned langs Hovedbanegården.

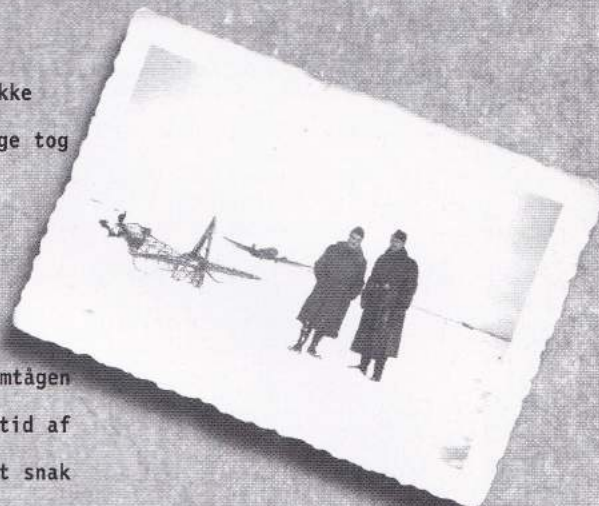
Det er svært at se, om de mangler nogle af professorens pakker. Spredte papirer viser sig at være optegnelser fra Grønlandsekspeditionen i 1936. Ministerialbetjentene vil opfordre deltagerne til at holde sig på hotellet.

NB. Spilleleder: Nu ved de hvem der bestemmer! Uddel fra nu af beskrivelsen af Kordegn Høj til den afdøde professors spiller og lapperne med "eftertanker" til de andre, efterhånden som de får tid til at overveje situationen.

Hvis du vil vide om morder og motiv, må du læse eventyret!

Efter en halv time ankommer Departementschef Olsen. Han samler deltagerne og minder dem om afrejse få timer efter. Han overlader en taske til Johansen: "Professor Vermund skulle overdrage dette til Biskoppen i Aarhus. Pas nu godt paa!"

Det banker på døren, og en lille sortklædt mand træder ind. Et stort rosa modermærke dækker venstre del af hans surladne ansigt. Han går over til Departementschefen og giver ham et visitkort.

Olsen rømmer sig nervøst: "Af hensyn til missionens fuldbyrdelse har Departementschefen besluttet at lade Kordegn Høj følge d'herre".

En Rejse København-Fortiden.

Det er mørkt, da de udsendte bevæger sig gennem Hovedbanegården mod indkvarteringen af de husvilde. På perronen holder lokomotiv og tre vogne. I den bagerste "almindelige" passagerer, folk der har skaffet en eftertragtet passerseddel. I den midterste en postvogn, hvor de udsendte diskret føres ind sammen med tretten kasser forordningner og fem kasser proviant. Forrest er en godsvogn, fire værnemagts-soldater geleiter tolv trætte arbejdsløse ind i den. Soldaterne taler et fremmed sprog, deres officer er en syttenårig dansker.

Toget tøffer ud i det bidende kolde morgengry. Valby. Glostrup. Over et snedækket Sjælland. Tåstrup. Roskilde. Flere gange må det stoppe, for at de arbejdsløse i forvognen kan rydde sporet under bevogtning. Lejre. Hvalsø. Under et ophold lyder tre skud. Tølløse. Holbæk. Mørkøv.

Lyset blev væk i snefoget for timer tilbage, og toget har stået en halv time. Mindst. Uloehyl blander sig med vindens tuden. Lidt forbi Nyderup. Hvoornår var det ulvene kom til Danmark, drevet af nordenvinden? Forbandet som de trives. Toget sætter sig i bevægelse i et ryk. Et skrig. Toget går i stå igen.

Det banker dumpt på døren. Udenfor står den danske forbindelsesofficer. Er der en læge?

Der er brug for hjælp til at rydde. Han er udmattet og bange, næsten trygler om hjælp. To arbejdsløse med tomme øjne er ved at slæbe en af soldaterne væk. Hans ben er knust under toghjulene, og han bræger sin smerte på ukrainsk. Ulvene hyler. Nogen skal skovle, andre skal holde vagt mod ulvene.

Måske er mødet med elementerne udfordring nok. Og skyggerne af ulve, eller et oprør fra tvangsarbejderne. Særligt hvis de alle bliver i vognen. Måske sidder toget fast. Måske humper det videre. Stormen er ovre, og månen skinner blegt. Men det når ikke helt til Kalundborg.

En skare ryttere spærrer sporet, og der er tyve mand med rifler derude også. Alle passagerer kaldes ud. De udsendte skilles ud som myndighedspersoner.

To ryttere rider frem. En søer, gråsprængt mand. På sjællandsk anråber han dem i Guds og Kongens navn. Han er Sognefoged Johnsen fra Diskinge sogn. Med ham er Johnsen Junior i Frikorps-uniform, med Jernkorset med Egeløv.

Sognefogden regerer over denne del af Sjælland og bryster sig med titlen Landshøvding. Hans søn har samlet hans hær. Han har trællet til at få toget fri. Han vil gerne stå sig godt med København. Og han er glad for de nye beføjelser, som han mener at Forordningen giver ham. Så fører han dem til Kalundborg, og viser dem tilfreds den halobrændte by. Dele af byen er brændt, og fjorten stiofrosne lig hænger på galgebakken over byen. Junior har lært den slags på Østfronten.

O den erobrede by byder han de udsendte på et festmåltid med sul og gule ærter. Og kvindfolk til dem der vil have.

Over isen

Få ord fra Landshøvdingen er nok til at få stillet en slæde til rådighed. Og otte "tølper" som trækdyr. Eller fire heste, hvis de har mod på at presse Johnsen rigtig hårdt.

Hans eskorte følger dem gennem Fjorden, ud til enden af Røsnæs. Og så er de for sig selv.

Først går det anstændigt over det frosne hav, men over middag bliver det underligt varmt, og en tåge omgiver dem, og om aftenen blæser det hårdt med tunge våde snekys, og pludselig en isnende storm. Det skal give Kaptajn Falch lejlighed til at styre ekspeditionen mod Skarvø.

Men giv dem snestorm og helvede, og lad dem prise sig lykkelige for at have fundet en "mellemstation". De får landkending af øen i en oase af klart vejr, lige før himlen formørkes som Odins åsyn. De skal kæmpe sig gennem stormen, før de når forkomne frem til øen ved nat.

Øen i Vinterens Græh

Skarvø by ligger tæt med tækkede gårde i meterhøj sne, med en brugsforening ved havnen, og et par kuttere og både. De ankommer om natten og i snefog, og kun langsomt vil Skarvøs verden røbe sig for dem. Skarvø er frosset inde i en knugende strid. Der er Sognefogden og bønderne, der er matroserne fra et tysk flådefartøj, og der er de indremissionske fiskere.

Bønderne og Sognefogeden

Det er syv gårdmandsfamilier der er de fine på Skarvø, tyve mand, deriblandt Sognefoged Østergaard og hans fem drikkebrødre i Sognerådet. Der er en tolv husmandsfamilier, der aldrig har udfordret gårdmændene og tredive landarbejdere, som er bitterligt afhængige af deres mestre for mad og husly.

Hans Østergaard bor i den store gård, og skærer en næsten overbevisende figur i den første tid. Han vil virke velvillig, og godtager påfaldende gerne deres krav om at have officiel status. Han håber, det kan bringe dem i konflikt med tyskerne, som han ikke fortæller dem om. Han skal mindes om at give dem mad, og han vil prøve at nøle, hvad de har af forsyninger, hvis han kan gøre det ubemærket. De er sikkert for udmattede til lige nu at bemærke hans viltre hår og stirrende øjne. Eller bordet med et rod af spillekort og tomme brændevinsflasker.

Ja. Sognefogeden er et ynkeligt vrag af et menneske. Østergård tror, at verden er et komplot mod ham og dyrker intriger for at undgå "uundgåelige" angreb. Han frastøder alle dem, der kunne hjælpe ham. Sin gamle ven Scheepelern, Roogeman eller sin kone. Og også spillerne.

Østergårds kone flyttede over til den tyske kaptajn først på vinteren, og Sognefogeden omgiver sig med sine venner, der er fordrukne og forskræmte. De har en fire gamle geværer gemt et sted, og Østergård drømmer om at "befri" øen. Måske vil han inddrage spilpersonerne.

Kriegsmarine og Kaptajn Roogeman

Snart efter ankomsten, bliver de udsendte hentet af bevæbnede tyske matroser. Deres officer gør honnør og beder dem følge med. Ved dagslys kan man se, at det største af skibene er en konverteret trawler med bestykning og Kriegsmarine-farver. Båden hedder Lottie II, og er i god stand. Det tyske hovedkvarter er indrettet i Brugsforeningen, hvor gulvet i stueetagen er frosset havvand.

Officeren sætter sig bag skrivebordet i brugsuddelerens kontor. Han har vandblå øjne i et spidst og kantet ansigt og enkelte grå hår næsten usynlige blandt de blonde. Han trækker dem igennem et langt og omstændeligt forhør og smiler træt en gang imellem.

Theo Roogeman er en intelligent mand og en god leder. Nu for-
hører han den umage gruppe over for ham. Deres historie er nok sandsyn-
lig, men han mistænker at deres ankomst har med "morderens historie" at
gøre. Kaptajn Falch. Passerseddel til Professor Vermund - navne han
kender. Han ser tavst på dem. Så kommer en lille krølhåret kvinde ind
i stuen og spørger om hun kan byde på noget. Kaptajn Roogemans ansigt
lyser op. Han afslutter forhøret nogenlunde hurtigt, og tør op over
roesuppen. Hanne var Hans Østergaards kone, nu er hun den tyske kapta-
jns kvinde.

Tyskerne frøs inde her, og har den virkelige magt på øen, som
de egentlig lader passe sig selv. Matroserne skiftes til at holde vagt
og gå på jagt. De går tit ud på næsset og besøger "Morderen". De synes
han er det eneste mandfolk på øen, og de elsker at lytte til hans
skrøner. Kun kaptajnen mistænker at "Morderens" rablerier har betyd-
ning. Roogeman tænker. Han ønsker at gøre det rette. Han vil redde sine
mænd ud. Han vil sejle bort med sin elskede, men han frygter at
skæbnen har bud efter ham. Han er splittet.

Fiskerne og Prædikanten.

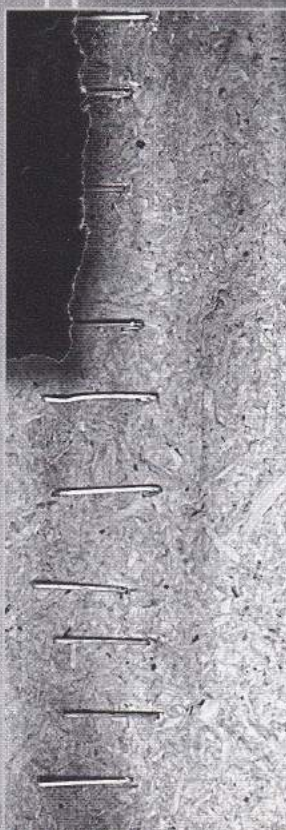
*Øsen holder otte kuttere i sit frosne greb. Skarøps fyrrer fiskere og
deres familier bor nøjsomt i de små huse omkring havnen, de deler med
hoerandre som de første kristne, og vender verden ryggen. Mændene
har ikke kunnet sejle i månedsois, og deres vrede kan nemt blive til
øretæver. Men heldigvis er de kristne mennesker.*

*Samuel Kristensen er blevet deres leder og hans blå øjne
brænder med isnende ild, når han fordømmer verdens syndighed: hor,
kortspil og drukkenskab. Så peger han op mod byen, og fiskerne nik-
ker tavst og ved godt, hvem han taler om. Han antyder ikke noget om
Morderen, men han ved han er endt i Satans klør gennem omgang
med ukristelige folk. Og når de fremmede kommer, får han mere at
tale om.*

Sære tider og strid på Skarvø

*Vejret fortsætter med at være underligt. Varmt og diset, bidende
koldt, og det er umuligt at forlade Skarvø. Spillernes ankomst for-
stærker de konflikter, der lurar på øen. Nogen mener de nyankomne
bliver fodret på indbyggernes bekostning. Andre siger, de har store
forsyninger med. Mens de er der, vil der opstå problemer og sammens-
tød, der langsomt udarter sig. Hvis personerne er uforsigtige vil de
bliver rodet ind i dem. Men hvis de passer på, kan de måske bryde isen
og komme i kontakt med normale indbyggere og få overblik over intri-
ger og historier.*

Efterhånden vil de udsendte nok ønske at få Morderen i tale,
men i den første tid er han bare en skygge i skoven. Han har mange
gemmesteder og fælder ude på næsset. Måske råber han særlige varsler til
indtrængende eller fanger dem enkeltvis i snefoget for at sige dem en
skinger sandhed. Som Ragnarok stunder til, kan de møde ham, men først
efter at Fjenden er kommet til øen.

Den sidste Gæst

En dunkel dag løber et kobbel gale hunde ind i byen og angriber alle der er på gaden. De er budbringere for den fjende, der er på vej. Vaklende, over isen. Måske i menneskeskikkelse. Det er Professor Vermunds morder, der er nået frem for at finde sit bytte.

Sigmund er født som produkt af SS-avlfsforsøg. Og når han bare sidder, kan han ligne en pæn ung mand. Næsten menneske, men for mange muskler i så lille en krop, selvom kroppen er over to meter. Alligevel er han ren arier. Kun en knægt med en ond troldagtig snedighed og få menneskelige følelser. Han jager efter Nordbo-sagaen. Efter de afskrevne runer, Jochumsen af tegnede i templet i 1939-ekspeditionen.

Først vil han observere. Men siden vil han puste til den strid, der brænder, og han vil søge at samle forbundsfæller. For han kan mærke, at han har en mægtig modstander på øen.

Morderen ved Verdens Ende

Ved næsset bor morderen. Klarer man sig gennem skovens labyrint, kan man stå over for en mand med strittende skæg, dybe, formørkede øjne, iført anorak og med spyddet hævet.

Vilhelm Schepelern er gammel Grønlandsforsker, og manden der reddede ekspeditionen i 1939. Men et halvt år efter hjemkomsten myrdede han sin kone med de bare næver. Han sad i fængsel til 1945, hvor cellerne skulle bruges til politiske fanger. Så trak han sig tilbage til glemsel på Skarvø. Hans ungdomsven Hans Østergaard ville ikke vide af ham, og han blev eneboeren, der råber i skoven og har synet om verdens ende. Før tyskerne kom, har han kun set mennesker ved fåmælte byttehandler med nogle af bønderne. Denne vinter er han den eneste på øen, der ikke sulter. Han fanger sæl gennem isen.

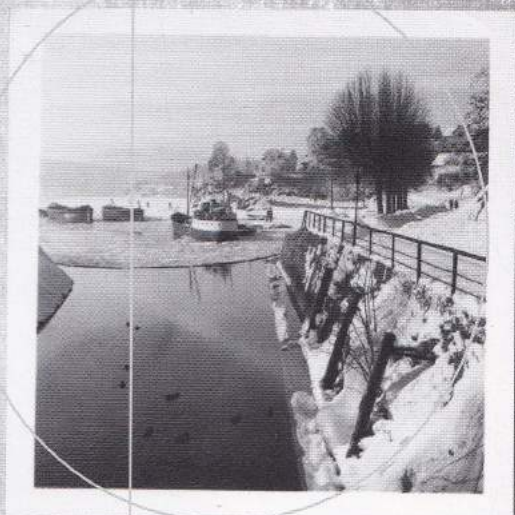
Når de får Morderen i tale er han usammenhængende og taler forbi pinefulde dele eller blander med drømme.

Morderen er væk i sin egen historie. Konens blod på hans hænder, arktiske vinterstorme og synet af Midgårdsormen glider i et for ham.

Roogeman har prøvet at skabe orden i Morderens rablerier. Brug sætninger som disse når han taler. Det er Roogemans egne noter i parentes.

Seddel 1: Ekspedition 1939.

"Den syvende fjord. Over Hanefjeldet. Slangens tænder (Fjæld?). Fem mand og intet mad, jeg måtte gå ned i Logens Fjord. Bjørn der går som en mand. Dens øjne var ild ... Isak, Isak, lad dem ikke dø. (Isak Kleist?) ... Der er væsener, forstår I, lavet af troldmænd, der er ikke dyr og menneske. Det talte vi om allerede før vi fandt det. (Ruiner?

Tempel?) Den skal ikke få mig ... Og inde i fjældene, en dør af sten og vægge med indhuggede tegn. Hvordan kunne de Jochumsens nysgerighed blev hans skæbne, men runerne fik han aftegnet. (Eks. Deltager!) Og som om ulven slugte solen, og isnende vinter. (Mytologi, eller det mørke Halvår i Arktis???) ... NB. ca. 4/12; S: Denne vinter er som dem, vi får ikke solen at se denne vinter... Vermund er en veltalende mand jeg har set han savle af angst.... Jeg har dræbt mere end det I tror, også Væsener der ikke burde være, og jeg har drukket andet blod... Tupilak. Det hedder de, men hvorfor her? (Tupilak; eskimoisk sagnvæsen?).... Husker ikke kampen, men husker blodet på mine hænder. Thora, Thora. Jeg var ikke vendt tilbage, hvis jeg vidste... Gennem mørket, Falch, han holdt skibet tilbage. Reddede os. Fire dage efter natten faldt...

Seddel 2: Drabet og så videre.

Visne blade fik mig til at græde. Og hun så på mig, men hvad kunne jeg sige Jeg husker det ikke. Husker det ikke, men jeg stod med hende i hænderne. Død ... Ingen beviser, men jeg vidste jeg har gjort det. Intet forsvar Husker ikke kampen, men husker blodet på mine hænder. Thora, Thora. Jeg var ikke vendt tilbage, hvis jeg vidste ... Lader mig ikke sone. De lod mig gå, udslettet forbrydelsen af alle andres tanker end mine ... En ven der forråder dig. Du vil se ham død. Se ham lide ... De frygter mig. Jeg fortalte dem om Fimbulvinter før denne vinter. Deres frygt ... (7/1; S. forudser storm med nøjagtig længde). En ny dag gryr, men først ser jeg solen sluges... Dens døende sol kan være som blod, og dine hænder er ikke hænder mod dem (den?). (Grønland, måske drøm).

(13/4; S: de kommer med en slæde, og de er forfulgte. Gennem isen, og vinteren varer ved, varer ved. Siger pludselig: Jeg taler om nu, Theo, ikke om dengang).

(11/4; S: Vermund du vidste det aldrig. Troede det ikke. Vermund.

Splid og Undergang.

Ragnarok opstår af et kaos af mistro og tvedragt. Først virker det som alles kamp mod alle, og først langsomt tegner omridset sig af de to sider, der er. I stormvejr, blodstorm og kulde skærpes hunger og mistro og oavoid. Øboerne mistror de udsendte og matroserne. Kaptajn Roogeman tror, at de udsendte bringer døden med sig. Og alle mistænker Morderen eller tror, han er den, der ved noget. Jo længere de venter, jo farligere er det at opsoge ham.

Jætten holder sig skjult, indtil det sidste slag står. Imedens kan han afstedkomme flere begivenheder. Hans blotte spor skræmmer, men en nat bliver en husmandsfamilie slagtet. Folk forsvinder sporløst, mens de prøver at dræbe de gale hunde. Frygten breder sig og beskyldninger svirrer.

Sigmund gnider sine hænder. Når han kan mæske sig på menneskekød, vil han få styrke til også at møde sin fjende derude på næsset. Men som kampene står på, opsøger han Østergaard og gør ham til sin tjener, og alle andre, der lader sig styre af frygten, kan han narre.

Dem, som søger blodsudgydelse og vil svælge sig i vrede, er

I disse for vort Land saa Alvorlige Tider ...

I det tiende Krigsaar er det fredelige Kongeriges Aasyn ændret til Ukendelighed. Regeringen forsvandt i 1943, men Embedsmændene fortsatte Styret. Nædkæmpelsen af Opstande i Byerne i 1944, Københavns Bombardement og Brand i 1946, og

Ny-ordningen i 1947 er Milepæle i Vejen til det Mørke land i Fimbulvinteren 1949-51

I ti Aar er Befolkningen blevet Beriget med Formaninger, Rationeringer og Kontrol. Der er snart ikke den Dansker der ikke i søvne kan gentage Argumenterne for at deltage i Riget. Den Fælles Mark, Den Europæiske Arbejdsdeling. De bøjer hovedet.

Men i mellemtiden er det blevet en mindre Bekymring. Landet er nemlig begyndt at gaa i Opløsning. Vandstanden er steget med en Meter. Sidste Vinter var farvandene tilfrosset december til marts, og i April 1951 har Isen endnu ikke sluppet sit Greb. Folk har sultet, og nogle er døde.

Værnemagten har Delinger i landet. Men det er mest andre Udlændinge; Tjekker, Franskmænd, Ukrainere, med danske og Tyske Forbindelsesofficerer. Efter høsten slog fejl lader Germania Danmark sejle i sin egen sø. Der er siden 1943 intet Politi.

Hipokorpsset var oprindeligt Tyskvenlige danske Bejente. I dag ter de sig som Forbryderbander. Det samme gælder

Modstandsbevægelsen, der dominerer som By-guerilla, med højborg paa det delvist oversvømmede Amager.

Heldigvis er der Ny-ordningen med større beføjelser til Myndighederne. Arbejdsløse og Husvilde er underlagt Myndighederne. I

Byerne er det Byraad, der halvt udpeges af Etaten, halvt ved et knudret Valgsystem, baseret paa Kvarterer og Arbejdspladser.

Dem paa offentlig Forsørgelse stemmer ikke. De faar mad for Arbejde, eller smides ud af Byerne. Ud hvor Ulve nu jager.

Kirkeministeriet har faaet en stor Rolle, for Sogneraadene er blevet lagt under det. Og det er Sogneraadene og deres Formænd der nu styrer Landdistrikterne. Sogneraadsformændene hedder Sognefogeder, og er dømmende og udøvende Magt i eet. De har ret til at udnævne bevæbnede Jægere for at holde Ulvebestanden nede, og undgaa Krybskytteri.

Kirkeministeriet har faaet den lovgivende Magt lagt under sig. Derudover har Ministeriene lov til at udpege Betjente til at beskytte deres Ejendomme. Kirkebetjent-korpsset det nærmeste man kommer paa en Hær.

I Kirken er der konflikt mellem Højkirken under den nye Ærkebisk i Roskilde Oluf Mørding og Grundtvigianerne. Indre Mission er splittet mellem Arverfjenden og en daarlig Smag i Munden over præcis den verdslige Rolle Kirken skal spille i de yderste Dage. Grundtvigianerne tænker meget i Myte og i Sammenhængen mellem gamle Gudesagn og nyere Verdenshistorie. Rygtet siger, at Højkirken i Danmark har "faaet" landet af SS mod bl.a. at knægte Grundtvigianerne.

Landet stander i Vaade.

lette ofre for Jätten. Dem, der står imod at følge frygten, er Asernes udvalgte.

Kampene.

På det dårligste tidspunkt vil Østergaard kalde til oprør mod tyskerne. Det består i at nogle bønder og karle sniger sig rundt og skyder på dem, de kan. Et skud fra mørket og en skikkelse falder lydløst sammen, og alting er meget værre.

Udgangen kommer i skarpe ryk med blodsudgydelse, efterfulgt af frosne døde perioder. Og de Udsendte sidder i en virkelighed, der langsomt knuses af vinteren, og før eller siden må de handle eller blive sindsyge. Måske snige sig ud og opøge Morderen.

Den yderste Dag.

De kommer til at møde Morderen en nat, hvor torden ruller over himmelen. Bevæbnet med spyd og rifel, byder han dem at deltage i kampen. Den yderste dag er kommet, og siderne er valgt.

Vintervind blæser og huse brænder, ulve huler, og de døendes skrig fylder klagende luften. Lyn slår ned, og sære skygger befolker luften. Men en kamp er ikke til at undgå, og de vil stå over for væsenet, der er mægtigere end nogen enkelt af dem. Muskelbuntet, halvjätten. Dens tjenere virker vanskabte og umenneskelige nu. Lynene farver himlen rød.

Men hvis nogen anråber de højere magter, når denne kamp raser, så brydes himmelen, og et lyn rækker ned gennem skyerne og rammer dem, der kæmper mod uvæsenet. Ikke dem der flygter.

En kæmpe kraft gennemstrømmer den ramte, og det sejler for hans øjne. Den følgende kamp går over grænser. Træer rykkes op med røde og store sten kastes. Blodet banker i øjnene, og krigeren vander på luft. Slaget bliver en sang, skrålet af vinterstormen, og kun øjeblikket findes.

Før ... før de får bevidstheden tilbage. Et kæmpe brag, og isen brød. Havet omkring dem er et kantet landskab tætpakkede isflager. Det er en blygrå dag. De står på øens højeste punkt, og ser ned over ødelæggelsen. Den brændte by, træer væltet af storm, og små sorte skikkelser i klatter af rødt i sneen.

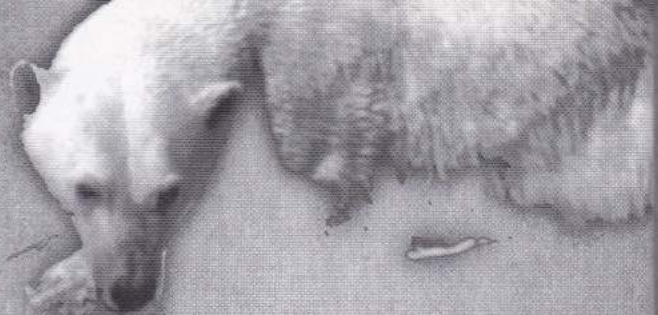
Efterskrift

Forsommer 1950: en fiskerbåd sejler gennem Kattegat. Isen er brudt, men der er stadig flager her og der. Landet er vissengrønt og muddersort. Rygende ruiner og halvt oversvømmede byer ligger langs kysterne. Sne ligger på nordvendte skrån timer. Ingen træer har blade.

Hvem er de. Hvor er de på vej hen? Mod en anden ø under varmere himmelstrøg? Eller vil Gudernes Vilje trække dem nordpå mod næste træfning i den Endelige Kamp, en træfning på Grønland?

Ude i nordsøen vugger isflagerne, og Jylland forsvinder bag horisonten, som om havet har opslugt landet.

Farvel til Danmark.

De Udsendte:

Personer til Morderens historie

Fire spilpersoner er vigtige. LaRoche og Hoff-Jespersen kan bruges som bipersoner eller udelades. Høj er selvfølgelig erstatningskarakter for Vermund, der bliver myrdet tidligt.

De følgende oplysninger er STIKORD til personerne. + en eftertanke til at servere dem efter Professor Vermund er blevet myrdet.

Johansen:

Lovende ung mand i ministeriet, der tjener nok til at sætte mad på bordet for kone og to børn. Tænker på at gøre karriere, og være rede til at hjælpe Danmarks ære. Han sympatiserer hemmeligt med Modstandsbevægelsen. Og ingen gør karriere ved at udbrede sig om egne meninger.

Johansens eftertanke

Du er i konflikt. Forordningerne er led i et stortillet slag mod grundtvigianere og andre fritænkere. Du er agent for Frit Danmark. Hvis du ikke gør noget vil hundreder af jeres folk blive fanget. Men hvis de ikke når frem, så har du sat karrieren og måske din tilværelse over styr.

Kaptajn Falch:

Du har været skipper for mange Grønlandsekspeditioner, og nu fungerer du som kurer i denne isvinter. Så føler du dig stadig i live. Der er alt for meget tysk interesse for Grønlandsekspeditionerne - de er ude på noget. Du kender Vermund fra dengang, du hentede de overlevende fra 1939-ekspedition.

Kaptajn Falchs eftertanke

Professoren er død. To andre overlevende fra den ekspedition. Jangeren Isak Kleist deroppe, og Schepelern. Det var ham der reddede ekspeditionen. Dræbte en gal bjørn der forfulgte dem og fik dem blåfrosne om bord. Et år efter hjemkomsten dræbte han sin kone, og sad i fængsel indtil de fyldte dem op med højskolelærerne. Så trak han sig tilbage fra verden til Skarup.

Jespersen-Hoff:

Han er en ung forsker, der er for nylig er blevet ansat i Statens Lovdepartement, men han drømmer om videnskab. Han er meget interesseret i overførslen af Nordboskrifterne til Aarhus. For nylig var der - af alle mennesker - en katolsk munk der prøvede at få adgang til dem. Det er uacceptabelt at så spændende dokumenter skal bruges som politisk skakbrik! Og så er de i Vermunds hænder! Manden har i årevis omhyggeligt sørget for at der ikke blev forsket i de papirer! Og nu skal de overgives!

Jespersen-Hoffs Eftertanke

Den eneste andet overlevende medlem af ekspeditionen var Schepelern, der myrdede sin kone brutalt et år efter hjemkomsten. Han er sluppet ud for nogle år siden. Se det var en videnskabsmand. Og nu bor han på Skarup, langt fra alle. Du må observere og tilstræbe at dokumenterne ikke falder i de forkerte hænder. Undtagen hvis disse forkerte hænder skulle være ... dine egne.

Schultze:

Major i Værnemagten, og ansvarlig for eskorte af forordningerne. Han har været på Østfronten, og har prøvet at blive beskudt af partisaner i månedsvis, og har knust bypstande. Og det gider han ikke mere. Han er magelig og arbejder for at lave så lidt som muligt og i øvrigt overleve. Han kan ikke forstå at vejret i Danmark er så dårligt.

Schultzes Eftertanke:

Professoren blev likvideret på grund af de der dokumenter. I er i fare så længe nogen bare tror I har dem. Bedst ikke at stikke halsen for langt frem. Det er sikkert SS der står bag, og dem skal man ikke blive involveret med. Og det er helt sikkert at der venter ubehageligheder når I kommer til Jylland.

Lieutenant LaRoche

Du er en fransk adelsmand, der slap ud af krigsfangenskab ved at stille sig i tysk tjeneste. På det tidspunkt havde du genlæst "de tre musketerer" otte gange. Du har haft heldet med dig og er blevet adjutant hos kære gamle Schultze. Du regner ikke med at vende hjem, men at blive lykkesridder. Fest, Forførelse, og ædel strid drømmer du om. Og aldrig, aldrig frontkrig mere! Majoren mumlede noget om optegnelser fra en polarekspedition, der skal med forordningerne denne gang. Det har da lidt eventyr over sig.

LaRoche's eftertanke

Au! en af de ting. Du har hørt rygter i krigsfangelejren. Der er væsener som varulve og den slags man ikke taler om. Tyskerne siger at det er englænderne der opfører sig uhyrer, men de hvisker at SS også gør det. Hvad du kender til Værnemagten, så kan franskmænd og tyskere sagtens komme overens. Men de Sorte. Dem skal man holde sig fra.

Professor Vermund

En noget fyldig herre, der modvilligt er revet ud af sit studerekammer. De gamle Skifter. Blikket stirrer, sig tanken forvirrer. I Taage de gamle. Det var ikke dig der fandt dem på Grønlandsekspeditionen 1939, selvom det tror alle. Men efter stakkels Schepelern blev sindssyg efter at have reddet hele ekspeditionen, måtte du tage dig af dem. Og hvad så mere. Du ville gerne vide, hvorfor både tyskerne og den katolske kirke interesserer sig for disse oldnordiske skrifter. Var der noget du har overset i dem? Se de andre deltagere an. Måske ved de noget.

[Efter Vermund myrdes, overtager spilleren Kordegn Høj]

Høj

Høj er en lille grå mand med et stort rødt modermærke i ansigtet. Han er ikke en lattermild mand. Han ved at Danmark er fuld af dem der vil undergrave Ministeriets myndighed, og hindre Herrens Værk. Han ser folk an før han betror sig til dem, særligt dem der kalder sig kristne. Høj bekymrer sig ikke om Forordningerne, men han vil sørge for at Optegnelserne ikke falder i de forkerte hænder. Og de hænder tilhører SS, som søger dem. Han leder efter et alternativ til at overlade dem til Romerkirken. Høj har papirer med bemyndigelse til stort set alt, men han bruger dem kun ugerne. Magtudøvelse fører til stolthed, og stolthed er en dødsynd. Og syndere ender i den Ondes Klær.

NB. Høj godkendte Professor Vermund som kurer, og er bekendt med hans viden.